

det. Det er jo ikke helt ligegyldigt, når vi skal tage stilling til det i Finansudvalget, om der er tale om 300 mio. kr., eller om der er tale om en mulighed for Den Danske Bank for at gøre det fuldt fradragsberettiget og dermed komme ned på 100 mio. kr.

Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: Har man under forhandlingerne drøftet de skattemæssige fradragskonsekvenser eller -muligheder, eller har man ikke?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg må sige, at finansministerens argumenter for at indgå et forlig er meget forbløffende.

Det første argument er en henvisning til Kammeradvokaten. Hvad siger Kammeradvokaten? Han siger, at man aldrig har kunnet vinde sagen på den måde, at landsstyret kunne have fået erstatning udbetalt, på grund af egen skyld. Jamen så skulle den Kammeradvokat da for længst have anbefalet, at den sag var blevet stoppet, eller også skulle finansministeren have fundet sig en anden advokat. Det er i hvert fald et meget ringe advokatarbejde, finansministeren støtter sig på.

Så er argument nummer to, at det beløb, der har været nævnt, altid har været meget, meget stort, altså over 1 mia. kr., 1½ mia. kr. Jamen hvis jeg lige skal referere tilbage til debatten, som vi havde i januar 1998, da sagde statsministeren, at det, det drejede sig om, var, hvad der skulle til, for at banken kunne være solvent på det tidspunkt, hvor den blev solgt, og også efter den blev solgt. Og det beløb, der skulle til – det viste Færøbankundersøgelsen – for at banken havde været solvent på det tidspunkt, var den gode milliard, som det færøske landsstyre jo efterfølgende måtte skyde ind. Så derfor forstår jeg heller ikke argument nummer to.

Jan Petersen (S):

Jeg skal ikke gøre en kort bemærkning, men har et kort indlæg.

Forslagsstillerne motiverer forslaget med, at debatten bør foretages i Folketinget, og at vi ikke kan afslutte behandlingen af aktstykket, før det er sket. Det er for os at se udmærket.

Dernæst er forslagsstillerne utilfredse med, at der ikke har fundet en domsforhandling sted mellem den danske stat og Den Danske Bank om de synspunkter, der gensidigt er udvekslet mellem de to parter. Det er vi ikke enige i.

Derfor skal jeg meddele, at vi vil stemme for aktstykket i Finansudvalget og dermed stemme imod beslutningsforslaget, når det når til afstemning hervede.

Vi lægger til grund, at et forlig er det mest fornuftige i den nuværende situation, at det er anbefalet af Kammeradvokaten, og at det i øvrigt sjældent afgøres ved dom, hvorledes sådanne sager afgøres. Og derfor finder vi, at det er den også for staten mest gunstige aftale, der har kunnet laves, i stedet for at vi i mange år havde ventet på en egentlig dom – i øvrigt med de udgifter, der følger med en sådan.

Så vi vil stemme imod beslutningsforslaget og stemme for aktstykket, når det når frem til Finansudvalget igen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, der var gennemgående i debatten for 2 år siden, og det, som har været hele baggrunden for, at den aftale blev lavet, hvor færingerne fik penge tilbage, var jo, at vi her i Folketinget og i regeringen anerkendte, at færingerne havde et berettiget erstatningskrav.

Det, der var diskussionen, da vi havde debatten for to år siden, var, hvem der havde ansvaret for, at færingerne var blevet snydt, for alle var enige om, at de var blevet snydt. Diskussionen gik på, hvem der havde ansvaret. Mange var optaget af, at det var regeringen, der havde ansvaret. Mange var optaget af, og alle var enige i, at Den Danske Bank i hvert fald også havde et ansvar.

Det, der er problemet nu, og det vil jeg gerne høre om ikke også Socialdemokratiet synes er et problem, er, at nu afsluttes sagen. Det koster den danske stat, dvs. borgerne i Danmark, 1,2 mia. kr., uden at vi ved, hvem der havde ansvaret for, at vi kom til at skyldte færingerne en erstatning. Vi ved i dag ikke, om det var den danske stat, der pådrog sig et erstatningsansvar over for færingerne, eller om det var Den Danske Bank, der påførte os et erstatningsansvar over for færingerne. Det er da helt, helt urimeligt og en dårlig behandling af Folketing og befolkningen, at vi ikke kan få klarhed over, hvem der har ansvaret for en udgift på 1,5 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jan Petersen, om han ikke finder, at det er uheldigt, at de skattemæs-